

Chương 687: Yến Tiệc Chiến Công (1) - Tề Tụ

(Số từ: 3749)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

10:24 AM 23/01/2024

Phần Kết - Yến Tiệc Chiến Công

Vì đây là bữa tiệc quy tụ những người có công trong Thảm Hoạ Công nên số lượng người tham dự là khá đáng kể.

Vô số người đã tụ tập lại, tự nhiên trong Cung điện Mùa xuân đang nhộn nhịp hoạt động.

Vì đây là buổi tụ tập dành cho những người đã đạt được những thành tựu quan trọng nên những nhân vật có ảnh hưởng từ nhiều khu vực khác nhau đều có mặt, và ngay cả những cá nhân không có ảnh hưởng nhưng đã lập được chiến công lớn cũng được mời.

Vì hầu hết những người trụ cột của Đế quốc đều được mời nên quy mô của bữa tiệc tất nhiên là rất lớn và cả năm vị Hoàng hậu đều tham dự sau Hoàng đế.

Người cuối cùng trong số năm Nữ hoàng đến là Airi.

Sự xuất hiện đơn thuần của cô đã khiến mọi người vô tình im lặng.

—Nữ hoàng Succubus.

Cô ấy mang trong mình dòng máu của những Đại Quỷ được xếp hạng cao nhất ngay cả trong ma tộc.

Vì cô ấy thuộc chủng tộc Đại Quỷ trong số các Succubi, những người được biết đến như những con quỷ mê hoặc, nên việc cô ấy thu hút sự chú ý là điều đương nhiên.

“Em đến rồi à?”

“Vâng.”

Airi, người đã lên tầng hai nơi Hoàng đế ở, lặng lẽ gật đầu.

Mọi người, những người bị mê hoặc trong giây lát, cuối cùng đã tập hợp lại và tham gia vào các cuộc trò chuyện hoặc khiêu vũ.

Trong số họ, một số lén lút liếc nhìn Airi.

Airi ban đầu là một Đại Quỷ đã kết hôn với Hoàng đế với tư cách là đại diện của ma tộc.

Đó là những gì cô đã nghĩ.

Trên thực tế, Airi cai quản ma tộc và chủ yếu chịu trách nhiệm tìm kiếm các nhóm quỷ còn lại ở Darkland và tích hợp chúng vào Đế quốc.

Mặc dù Charlotte cũng là một Archdemon nhưng cô không có khả năng quản lý toàn bộ Đế quốc, khiến Airi phải đảm nhận nhiệm vụ này.

“Ngay cả sau tất cả những suy nghĩ này, việc em là Hoàng hậu được ủng hộ nhiều nhất trong số những người khác... có gì lạ không?”

Airi đáp lại lời của Hoàng đế bằng một nụ cười mơ hồ, “Anh không bao giờ biết thế giới hoạt động như thế nào.”

Airi, người được mệnh danh là “Hoàng Hậu Quỷ”, được con người công nhận cao nhất.

Archmage.

Công chúa cuối cùng của Hoàng tộc Gardias.

Nhiếp chính của Kernstadt.

Người cai trị của Thánh Quốc.

Mỗi người trong số họ đều đóng một vai trò quan trọng, nhưng Airi là ác quỷ duy nhất.

Con người ủng hộ Airi vì một lý do đơn giản.

Hoàng hậu xinh đẹp nhất.

Nó chỉ đơn giản là khắc sâu vào tâm trí mọi người rằng cô ấy là một Đại Quý mê hoặc.

Sự thay đổi trong nhận thức của mọi người về ác quỷ chỉ vì một khía cạnh đó đã quan trọng đến mức không thể biết sẽ phải trả bao nhiêu để đạt được hiệu quả tương tự thông qua tuyên truyền.

Khi Charlotte nhận ra rằng nhận thức như vậy đang lan rộng trong mọi người sau khi Hoàng Hậu Quý lộ diện trước công chúng, cô ấy không chỉ khoanh tay đứng nhìn.

Như cô đã làm ở Edina.

Cô huy động các Succubi để tư vấn tâm lý và sử dụng Hoàng hậu làm người đứng đầu cho các hoạt động như cứu trợ người nghèo.

Ác quỷ duy nhất trong số các Hoàng hậu của Hoàng đế đã giúp đỡ những người thuộc tầng lớp xã hội thấp nhất.

Tất nhiên, không chỉ Airi mà cả những Succubi khác cũng đã làm việc này từ lâu ở Quần đảo Edina và họ rất thích làm việc đó.

Trở trêu thay, không giống như những Hoàng hậu khác, người phải gánh nhiều trách nhiệm và chắt vạt với các hoạt động bên ngoài, Airi lại là Hoàng hậu gần gũi nhất với người dân Vương đô.

Một dự án dân sự quy mô lớn nhằm cải thiện nhận thức về ác quỷ.

Không có ai phù hợp với công việc hơn Airi.

Vì vậy, Airi là Hoàng hậu nổi tiếng nhất và được ủng hộ nhiều nhất, là ác quỷ duy nhất trong số các Hoàng hậu.

Thậm chí có người không ưa Hoàng đế mà chỉ ủng hộ Hoàng hậu Airi.

Bằng cách đơn giản và chắc chắn nhất, Airi đã chiếm được cảm tình của mọi người.

“Có lẽ Shadow Walker sẽ tham gia cùng chúng ta lần này.”

"Thật sao?"

“Vâng, bản chất họ là một chủng tộc có phần u ám. Họ giỏi trốn tránh nên chắc chắn họ đã sống sót tốt. Họ thích những nơi tối tăm và có đôi tai thính. Đừng lo lắng, họ không thực hành ăn thịt

đồng loại. Họ có thể làm việc trong bộ phận tình báo. Sẽ không có vấn đề gì nếu họ sống ở Đế quốc. "

"Nghe hay đấy."

Tất nhiên, điều đó không thay đổi sự thật rằng cô ấy là người phát ngôn và người bảo vệ của ma tộc.

Mặc dù phần lớn là con người, nhưng cuối cùng, đó cũng là nơi mà các ma tộc phải cùng tồn tại.

Nơi trú ẩn phải được cung cấp cho những ma tộc không thể sống sót trên vùng đất của con người, và một nền tảng phải được tạo ra để chỉ họ mới có thể sống.

Hoàng đế nhìn xuống phòng tiệc.

Có những khuôn mặt quen thuộc và những khuôn mặt xa lạ.

Có những khuôn mặt mà anh đã lâu không gặp.

Họ chào nhau nồng nhiệt như đã lâu rồi họ chưa gặp nhau. Hoàng đế lặng lẽ quan sát họ.

Hoàng đế sau đó nhìn về hướng ngược lại.

Đó không phải là Airi mà là Scarlett, người luôn ở bên cạnh anh.

“Xuống dưới đi.”

"Thưa Bộ hạ? Nhưng tôi..."

Trong phòng tiệc nơi mọi người đều mặc váy hoặc vest, Scarlett vẫn mặc áo giáp.

“Đi đi, lâu quá rồi cậu nên chào Evia.”

Sẽ không hay nếu từ chối sự chào đón nồng nhiệt từ một gương mặt quen thuộc trong khi cô thề sẽ bảo vệ anh ở đây.

Scarlett do dự trước khi bước xuống cầu thang trong khi Hoàng đế lặng lẽ quan sát cô.

Toàn bộ Cung điện Mùa xuân gần như là một phòng tiệc, với vô số người ăn uống khắp nơi.

Đương nhiên, mọi người tụ tập lại thành từng nhóm và có những nhóm người tụ tập xung quanh hội trường.

Có rất nhiều cuộc trò chuyện riêng tư và nội dung của những cuộc trò chuyện đó trải dài từ vấn đề cá nhân đến vấn đề công cộng.

Giữa những câu chuyện chôn vùi trong tiếng nhạc trôi chảy, có người hân hoan trong cuộc đoàn tụ đã mong đợi từ lâu.

Tuy nhiên, cũng có nhiều trường hợp người quen tụ tập cùng một chỗ.

Harriet và Adelia, những người đã xa nhau một thời gian nhưng bây giờ gặp nhau thường xuyên như thời còn ở Temple, là một ví dụ.

Cả hai đang cùng nhau lăm bằm tại một chiếc bàn trong phòng tiệc với những tờ giấy trải ra trước mặt.

“Nếu chúng ta làm nó theo thiết kế này, tớ không chắc về hiệu quả, nhưng liệu nó có thiếu tính linh hoạt không? Sẽ thật tuyệt nếu nó có thể được sử dụng theo những cách khác ngoài thu hoạch.”

"Không, cậu có thể làm như thế này. Phía trước ở đây có một khớp nối, nên khi cậu thay nó vào thì trông như thế này."

"Được rồi, sau đó thì sao?"

“Vậy thì nó còn có thể hoạt động như một cái máy cày, cậu có thể đào bao nhiêu đất tùy thích.”

"À... tớ hiểu rồi. Chỉ cần thay thế các bộ phận, nó có thể được sử dụng cho nhiều mục đích, giúp nó hoạt động hiệu quả. Vì lỗi giống nhau nên sẽ dễ dàng thay đổi chức năng của nó."

"Chính xác."

Nhìn Adelia và Harriet thảo luận những vấn đề như vậy trong phòng tiệc, Liana, người đã uống cạn ly sâm panh của mình, đặt nó xuống với một âm thanh như thể cô đã chán ăn.

*Cạch!

"Chết tiệt, có nhất thiết phải nhắc đến mùi phân trộn ở đây làm tớ mất ăn không?"

"Hả?"

"Gì cơ...?"

"Tớ có phải nghe cậu nói về việc nuôi Golem đến tận đây không? Hai người có thể không biết, nhưng điều đó đối với tớ thật kinh tởm."

Theo lời của Liana, Adelia và Harriet vội vàng thu dọn các bản vẽ thiết kế mà họ đã bất cẩn bày ra trên bàn.

Mọi chuyện bắt đầu khi Adelia bắt đầu lắp bắp, rút ra bản thiết kế mà cô đã ngẫu nhiên đề cập trước đó khi Harriet trả lời chủ đề này.

Không có gì ngạc nhiên khi Liana, người đã ăn mặc từ lâu với những chiếc khuyên tai, vòng cổ sang trọng và một chiếc váy lông lấy, lại cau mày với chủ đề này.

Cliffman cười khúc khích bên cạnh cô.

"...Nó có vui không?"

“Xin lỗi...”

Đương nhiên, không cần suy nghĩ, Cliffman cúi đầu trước cái nhìn sắc bén của Liana.

Không thể tránh khỏi việc Liana đã bộc phát khi nói đến việc làm nông.

Liana là người phụ trách khu vực nông nghiệp rộng lớn ở Saint-Owan, nơi có thể được gọi là huyết mạch của Đế quốc.

Cô giám sát mọi thứ từ nông nghiệp đến chăn nuôi, lâm nghiệp đến thủy sản và thậm chí cả khâu chế biến sau đó.

Liana de Grantz chịu trách nhiệm về mọi vấn đề liên quan đến thực phẩm.

Siêu nhiên của cô, vốn từng nắm giữ quyền lực tuyệt đối trong chiến tranh, giờ đây phải chịu trách nhiệm nuôi sống toàn bộ Đế quốc.

Theo một cách nào đó, cô đã đảm nhận một nhiệm vụ quan trọng hơn trước chiến tranh.

Khu vực thuộc quyền quản lý của Liana vượt xa diện tích của một quốc gia trung bình, vì nó sản xuất lương thực cho toàn bộ lục địa.

Đó là lý do tại sao có một lực lượng quân sự hùng mạnh đóng quân ở đó, chỉ đứng sau Hoàng đế. Và Liana là một trong số ít sinh vật độc nhất có quyền triệu tập Archmage trong trường hợp khẩn cấp.

Đương nhiên, Hoàng đế là một trong số họ, khiến Liana trở thành người duy nhất ngoài Hoàng đế có thể triệu tập Harriet trong trường hợp khẩn cấp.

Vì vậy, mọi cuộc thảo luận về đồ ăn đều vô cùng quan trọng đối với Liana, nhưng đồng thời, chúng cũng là một chủ đề khó chịu mà cô không muốn nghe đến nữa.

Có lý do tại sao kho thực phẩm khổng lồ của Đế quốc được thành lập tại Đại Công Quốc Saint-Owan.

Và có lý do khiến Adelia đưa ra bản thiết kế và Harriet tỏ ra thích thú với nó.

“Nhưng một khi Golem tự động hóa hoàn tất, sản lượng lương thực không chỉ sẽ tăng vọt mà chúng ta còn có thể phân phối chúng trên toàn lục địa, giảm bớt gánh nặng cho cậu. Đây là một điều tốt cho cậu, phải không?”

Đó là điều Harriet nói và Adelia gật đầu đồng ý.

Công nghệ dùng để tạo ra Golem cho chiến tranh giờ đây đã được chuyển đổi thành công nghệ sản xuất.

Họ chế tạo máy tự động cho nông nghiệp.

Trên thực tế, một số lượng lớn Golem đã được triển khai trong các dự án nông nghiệp và giờ đây họ đang mơ về việc tự động hóa hoàn toàn.

Nhờ công nghệ Golem của sự hợp tác giữa Công Quốc Saint-Owan và Adelia, kiến thức được sử dụng để tạo ra các Titan giờ đây đã được sử dụng một phần trong nông nghiệp và thậm chí cả khai thác mỏ.

Tất nhiên, mọi người đều biết khả năng khó chịu là nếu dây chuyền sản xuất bị thay đổi một chút, Golem nông nghiệp có thể biến thành Golem chiến tranh đáng sợ.

Tùy thuộc vào các thành phần được lắp đặt, chúng có thể được sử dụng để sản xuất hoặc phá hủy.

Cuối cùng, Liana nheo mắt khi đề cập đến việc làm điều gì đó để thuận tiện cho cô.

"Ai nói không được làm điều đó?"

Những móng tay được sơn đẹp đẽ của Liana run lên, đôi lông mày được vẽ cẩn thận của cô ấy nhúu lại và cô ấy mở đôi môi đỏ mọng.

"Chỉ là không phải bây giờ."

"Các cậu có biết bình thường tớ làm gì không?"

"Cậu có nghĩ rằng tớ ngồi trong một căn phòng sang trọng và nói về việc trời sẽ mưa, tuyết hay ngừng không?"

"Tớ mặc quần yếm, lục lọi thùng phân trộn, suốt ngày nhìn mưa rơi nặng hạt ở những nơi cần thiết."

"Cả ngày tớ hỏi người nông dân mà không biết tại sao mùa màng lại tụt hậu".

"Tớ đang an ủi và có biện pháp cho những người chán nản, không biết lộn rừng ăn rễ cây, yêu quái phá hoại mùa màng hay sâu bệnh tràn lan phải không?"

"Đó là tớ đó."

"Sau một thời gian rất dài."

"Tớ đã mặc váy, trang điểm, sơn móng tay. Tớ cứ âm ỉ về việc đó. Hà? Tớ đã đến tận Cung điện à? Chuyện là thế đấy."

"Hôm nay tớ cũng phải nghe câu chuyện đó sao?"

"Hôm nay chúng ta hãy quên câu chuyện đó đi, ngày mai chúng ta sẽ nghe lại..."

"Các cậu luôn nhốt mình trong phòng nghiên cứu không biết đến tớ đâu..."

"Các cậu chỉ thích học thì không biết tớ..."

"Các cậu nói rằng sẽ thật tuyệt nếu chúng ta có thể học tập, cậu có hiểu trái tim tớ không...?"

Adelia và Harriet thực sự đã nói những điều như vậy.

Họ đặt câu hỏi tại sao việc học lại lại tệ. Ngay từ đầu họ đã không nghĩ đó là công việc.

"Các cậu không hiểu tớ muốn chơi đến mức nào đâu..."

Cuối cùng, với đôi mắt trống rỗng vì tuyệt vọng, cô lâm bầm một cách trống rỗng.

"Chà, chúng ta có thể nói chuyện này sau tại Hội đồng Phép thuật..."

Có lẽ Adelia và Harriet đã cảm nhận được tâm trạng nên họ nhìn nhau và gật đầu.

Cuối cùng, chính Cliffman là người dẫn Liana, vũ công mới vào sàn nhảy.

“Cậu có biết cậu ấy có thể nhảy không?”

Trước câu hỏi của Harriet, Adelia ngậy người nhìn Cliffman và Liana đang khiêu vũ cùng nhau.

“Bây giờ đã không biết sao? Thằng nhóc đó ấy nhìn sự kiên trì của cậu ta, có lúc khiến tôi choáng váng.”

Người trả lời không phải Adelia mà là Cayer, người đã đến gần từ xa.

“À, Cayer.”

Cayer không đơn độc.

Cayer đang ngồi trên một chiếc xe lăn, đằng sau đó là một người phụ nữ đã đẩy anh về phía trước.

"Đã lâu không gặp. Adelia và Archmage."

"Chào tiền bối."

"Lâu rồi không gặp."

Redina đứng sau Cayer.

Cayer Voiden đã tỉnh dậy sau cơn hôn mê khoảng hai năm trước.

Redina đã chăm sóc Cayer, người bị hôn mê sau chiến tranh.

Đương nhiên, vì cả hai đều là anh hùng chiến tranh nên các linh mục sẽ đến thăm định kỳ để kiểm tra tình trạng của Cayer, đồng thời hỗ trợ trong cuộc sống hàng ngày.

Nhưng Redina luôn ở bên cạnh anh.

Trên thực tế, Redina không cần phải chăm sóc Cayer đến mức đó.

Tuy nhiên, Redina vẫn ở bên cạnh Cayer trong suốt 3 năm anh hôn mê.

Không có cách nào để biết liệu Cayer có tỉnh lại hay không.

Cô chăm sóc Cayer, người có trái tim đang đập nhưng không còn gì nữa.

Và một ngày nọ.

Cayer mở mắt.

Từ đó trở đi, hai người tiếp tục ở bên nhau.

Cô ấy đã giúp anh ấy phục hồi chức năng và họ sống cùng nhau.

Nếu quá trình phục hồi của anh ấy diễn ra tốt đẹp trong tương lai, anh ấy có thể lấy lại được sức lực và không phải ngồi xe lăn.

Redina luôn nói với Cayer điều đó.

"Nào, ăn cái này đi."

"Rượu...được không đó? Sẽ tốt hơn nếu anh không uống."

"Anh muốn ăn gì?"

"Anh có muốn đi dạo một chút không?"

Harriet và Adelia lặng lẽ quan sát họ.

Trong khi đó là một điều kỳ diệu khi Cayer tỉnh lại, và cả hai thỉnh thoảng đến thăm để xem Redina chăm sóc Cayer như thế nào.

Và mặc dù có vẻ như Cayer đã thực sự tỉnh lại nhờ sự tận tâm chạm tới thiên đường của Redina.

Không có giới hạn nào cho sự kiên trì của cô ấy.

"..."

"..."

Nếu người đàn ông kiên trì là Cliffman thì người phụ nữ kiên trì là Redina.

Thật tốt khi mọi việc diễn ra tốt đẹp nhưng cuối cùng họ nghĩ rằng không cần thiết phải kiên trì như vậy.

Một lúc sau, Redina quấy rầy Cayer, hỏi anh ta có thấy khó chịu hay cần gì không. Khi Cayer xin lỗi một lát để trò chuyện với bạn bè, Redina cuối cùng cũng lấy lại được hơi thở.

Redina mỉm cười với Harriet.

"Nhân tiện, tôi đã đọc cuốn sách cô viết, Archmage."

"À... cái đó sao...?"

"Đúng vậy, 'Chuyên luận về mọi sự sáng tạo'. Cho đến nay chỉ có phần giới thiệu được phát hành thôi, phải không?"

"Đúng vậy."

Ma thuật đã biến Harriet thành Archmage.

Sau chiến tranh, Harriet đã cố gắng sắp xếp sự giấc ngộ của mình vào việc viết lách.

Redina tính toán ma thuật rất nhanh, nhưng sức mạnh ma thuật tổng thể của cô ấy lại không đủ.

Nếu cô có thể nắm bắt được phmaép thuật mà Harriet đã khám phá ra, cô có thể giải quyết được vấn đề kinh niên của mình.

Vì vậy, cô đã cố gắng hiểu cuốn sách do Harriet viết, ngay cả khi đó chỉ là phần giới thiệu.

"Không biết có ai hiểu được không? Tôi chẳng hiểu gì cả, một chút cũng không hiểu."

Đó không phải là cuốn sách mà bất kỳ pháp sư nào cũng có thể dễ dàng tiếp cận.

Giống như Adelia, Redina cũng là thành viên của Hội đồng Phép thuật, nơi cho phép cô đọc phần giới thiệu cuốn sách của Harriet.

“Đúng như mong đợi... tôi hiểu rồi...”

“Cô không cần thất vọng, kỳ thực tôi nghĩ cô nên viết nhiều một chút.”

"Đúng vậy. Thành thật mà nói, tôi cũng không hiểu được."

Nhưng có lý do tại sao họ nói Harriet có thể tiếp tục viết mặc dù họ không hiểu được nội dung cuốn sách của cô chút nào.

Chỉ những pháp sư cấp cao nhất mới có thể có một ghế trong Hội đồng Phép thuật. Khi Harriet, lãnh đạo hội đồng, nói rằng cô ấy sẽ tổ chức sự giác ngộ lớn nhất của mình bằng văn bản, mọi người trong hội đồng đều phản đối.

Đó là bởi vì ma thuật quá mạnh mẽ, một thứ không thể dễ dàng lan truyền.

Vì vậy, lúc này Harriet chỉ viết phần giới thiệu.

Sau đó cô ấy bảo những người của Hội đồng Phép thuật hãy đọc nó nếu họ muốn.

Tuy nhiên, Redina và Adelia hoàn toàn không hiểu được điều đó.

Cho đến nay, những câu trả lời tương tự đã đến từ các thành viên khác của Hội đồng Phép thuật.

Harriet giải thích ma thuật mà cô đã khám phá và hiểu được.

Nhưng các pháp sư không biết tại sao điều đó lại có thể xảy ra.

Có những người không thể hiểu được ma thuật hoạt động như thế nào.

Ngay cả khi họ hiểu ma thuật hoạt động như thế nào, họ vẫn đặt câu hỏi liệu đó có phải là thứ mà con người có thể đạt được hay không.

Lý thuyết này đã tồn tại và nó đã hoạt động.

Nhưng kết luận đơn giản là chỉ có một người trên thế giới này, Harriet, có thể kích hoạt nó.

"Vậy thì cô nên viết cuốn sách ma thuật đó đi. Dù sao thì không ai khác có thể sử dụng được ma thuật."

Sẽ không ai hiểu được điều đó ngay cả khi họ cố gắng.

Tuy nhiên, vì lợi ích của thế hệ tương lai, ma thuật vĩ đại phải được ghi lại.

Vì vậy, việc để lại một cuốn sách ma thuật chứa đựng những ma pháp mà không ai ở thời đại đó có thể hiểu được sẽ có ý nghĩa rất lớn.

“Nói mới nhớ, cô không phải là một Archmage vô ích, khi viết một cuốn sách ma thuật trước khi bước sang tuổi 30 đâu.”

Nó thậm chí không phải là một ma thuật đơn giản, mà đúng hơn là một ma thuật có thể được coi là vĩ đại nhất trên thế giới.

Trước lời trêu chọc của Redina, Harriet không khỏi đỏ mặt.

"Nhân tiện, tôi nghe nói Adelia sắp kết hôn phải không?"

"À, chuyện đó... Đúng vậy."

Adelia sắp kết hôn với con trai thứ ba của Công tước Saint-Owan.

Ở một nơi xa xa, Công tước Saint-Owan, người cũng là thành viên của Hội đồng Phép thuật, đang trò chuyện với ai đó, và ba người con trai của ông cũng có mặt.

“Vậy bây giờ chúng ta sẽ là gia đình phải không?”

"À... chuyện đó, tớ cho là..."

Nhìn thấy Adelia đỏ mặt cúi đầu, Harriet không khỏi mỉm cười âm áp.

<Trans Note>

Tội Adelia, thuyền đâm phải băng trôi rồi.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

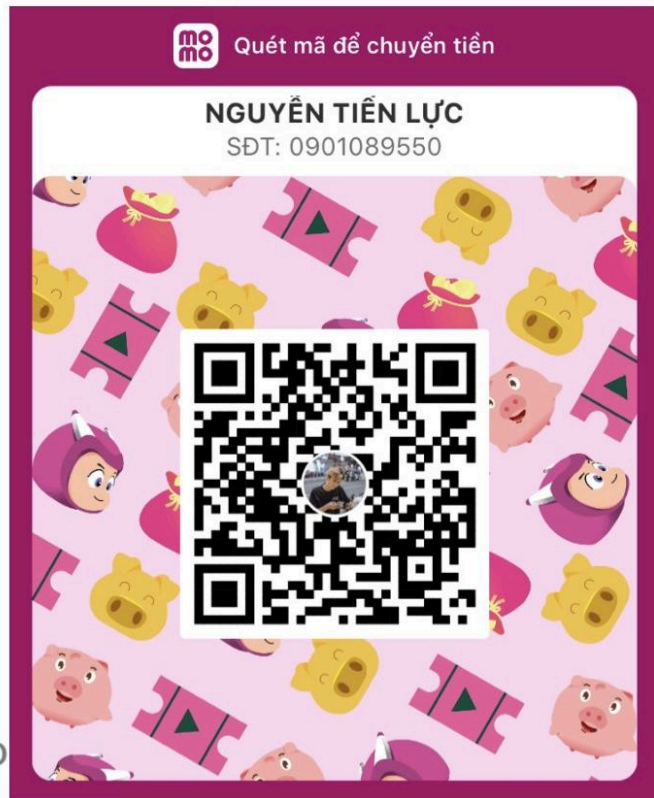
THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG HỘ TÔI QUA:

NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV-CN DONG THAP PGD MY THO

Thanks For Reading